

Троє поросят

Євген Литвиненко

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

СТАРІ РЕЧІ

На одному запилюженому горищі лежали поламані речі. Про них давно забули. Та якось вони почули гучний веселий голос: «Купую різний мотлох!»

«Це про нас», — прошепотів абажур. Залізна грубка дзвякнула, а годинник хрипко пробив один раз.

«Кому ми потрібні...» — сумно мовив підсвічник.

«А ось кому! — вигукнув той самий веселий голос, — Мені!» І на горищі з'явився гном в окулярах на ім'я Смог.

— Я купив усіх вас, — заявив гном і відніс речі у свій чудовий візок.

Смог мешкав у хатинці на лісовій галявині. Туди він і повіз старі речі, щоб їх полагодити.

На лужку біля гномової хатинки його вже чекали друзі — лісові звірята.

— Хай живе славетний винахідник! — закричали вони, щойно побачивши візок.

Гном майже відразу ж узявся до діла. Він працював швидко й вправно. І невдовзі всі речі було полагоджено.

Смог знову повантажив їх у візок і поїхав. Звірята помахали йому вслід і, зажурені, розійшлися по домівках. Вони любили гнома й не хотіли залишатися без нього.

А Смог вирушив у сусіднє місто, щоб продати все, що полагодив. Невдовзі небо потемніло, й почався сильний дощ. Гном і квапливо запалив ліхтар, але й це не допомогло. Смог збився з дороги, і його візок упав у ставок. Колеса загрузли в мулі, двигун перестав працювати, а ліхтар теж опинився у воді.

Гномові нічого не лишалося, як залізти у візок. «Завтра буде видніше», — сказав він сам собі, вмовився між грубкою та годинником і міцно заснув.

Опівночі почав бити годинник.

«Ви знаєте, де ми?» — прошелестів абажур.

«Бом! — відгукнувся годинник. — На дні ставка. Бом!»

«Тоді навіщо влаштовувати цей дзвін?» — запитала грубка й хряснула полагодженими дверцятами.

«Радію, що живу, — проспівав годинник. — Та й вам раджу!»

«І то правда», — крутнув абажур новими атласними боками.

«Так ми ж на дні! Ми знову нікому не потрібні...» — мовив начищений до блиску підсвічник.

«Бом! — відповів годинник. — Час спати». І всі замовкли.

На світанку Смог прокинувся. «Ну й сон я бачив...» — сказав він і уважно глянув на речі.

Аж раптом пролунало оглушливе квакання. Гном визирнув із візка й охнув: увесь ставок аж кишив жабами. А на найпочеснішому місці на троні пихато сидів Його величність жаб'ячий король.

— Як ти посмів увірватися в моє королівство?! — грізно запитав він. — Я тебе не запрошував.

— Даруйте, Ваша величносте, — вклонився йому Смог. — Я просто збився з дороги.

— Збився з дороги... — пробуркотів король невдоволено. — А що це ти везеш?

— Просто старі речі.

— Ну ж бо покажи.

Гном розчинив дверцята візка, і тепер охнув король:

— І це, по-твоєму старі речі, облуднику?! Ось що. Я допоможу тобі вибратися з мого ставка, а ти віддай мені все, що є в твоєму візку.

Король зводив собі в очереті новий дім, і його треба було опоряджати. Речі завмерли. Невже їм судилося пліснявіти у жаб'ячому ставку?

Гном подумав трохи, потім сказав:

— Я згоден. Візьміть усе. Залиште тільки те, що поміститься в
моєму червоному шарфі.

Король зиркнув на шарф, на речі й усміхнувся:

— І я згоден, — а тоді плеснув у долоні.

Тієї ж миті з осоки вискочили п'ятеро жаб, одягнених у
гвардійські мундири.

— Витягти візок із ставка! — звелів король.

• • •

Далі — у повній книжці «Троє поросят».
nashaknyga.com.ua